

Luis Guerra

Si Arthur C. Danto afirmava que l'art contemporani, en la seva tendència a intentar auto-definir-se, assumia una condició ontològica, i així estava usurpant el terreny de la filosofia, aquest encreuament entre art i filosofia i plantejament continu per la funció del primer encaixa perfectament en la definició del perfil de Luis Guerra. D'entrada, per la seva formació, tant artista com filòsof. Una de les propostes en què es mostra més explícitament la relació entre tots dos camps és la sèrie de seminaris sobre «la inexistència de l'art» i entorn de la figura del pensador italià Gramsci. Presentats en centres acadèmics i d'art, i mostrats amb una extensa documentació videogràfica o en publicacions, transiten entre l'espai del pensament i de l'art, o més aviat mostren una indiferenciació entre l'un i l'altre. De tot això es desprèn també un qüestionament o, almenys, el plantejament d'un seguit de preguntes sobre la posició de la producció artística com a objecte d'intercanvi (per això les referències a la desaparició de l'art lligades a Gramsci i el seu pensament crític respecte a la propietat de la cultura i, per contra, la seva condició humanista compartida). De fet, com a part del seu *statement*, Luis Guerra declara que el seu objectiu és reflexionar sobre les condicions i el sentit de la pràctica artística.

A which is absolute errancy forma part d'una àmplia investigació que Luis Guerra ha dut a terme des del 2015 sobre allò inexistent. Una inexistència que contrasta amb la forta presència d'un cartell pensat per a l'espai públic exterior com un bàner publicitari encaixat a les sales d'exposició. De manera oposada o com una força contrària, la mida del cartell justament n'evidencia el buit, com el pes d'una absència, ja que el seu enunciat, una imatge deformada i a penes reconeixible, queda abstret o tan codificat que podria acumular qualsevol farciment. És gairebé com la presència d'un buit propi d'una lectura hermètica. De fet, l'hermenèutica és l'estratègia que ha utilit-

zat: la imatge borrosa és la d'un tros de la pintura de Leonardo *La Mare de Déu i l'infant amb santa Anna*, en la qual la Mare de Déu ha desaparegut, com una referència al fet que aquest mateix quadre és el que va utilitzar Freud per desenvolupar la teoria de «la cua del voltor», una teoria basada en una inexistència i en una mala lectura del mateix Freud.

L'estratègia de Luis Guerra és desenvolupar el seu treball en capes, en lectures i jocs de paraules, en desaparicions que se sobreposen a través d'interpretacions hermenèutiques de la mateixa història de l'art. I des d'aquí plantejar un dubte sobre l'espai que ocupa l'obra d'art, la seva mateixa desaparició per excés, portat fins a un límit absurd. Tot destacant que, més enllà del seu valor de mercat i objectual, l'espai de l'art és un espai d'especulació i transmissió del pensament. **DGT**

Echoicity of the Unplaceable, 2017

Bàner imprès damunt de lona / Banner impreso sobre lona / Banner printed on canvas
400 x 600 cm

Si Arthur C. Danto afirmaba que el arte contemporáneo, en su tendencia a intentar autodefinirse, asumía una condición ontológica, y así estaba usurpando el terreno de la filosofía, ese cruce entre arte y filosofía y continuo planteamiento por la función del primero encaja perfectamente en la definición del perfil de Luis Guerra. De entrada, por su formación, tanto artista como filósofo. Una de las propuestas en la que se muestra más explícitamente la relación entre ambos campos es la serie de seminarios sobre «la inexistencia del arte» y en torno a la figura del pensador italiano Gramsci. Presentados en centros académicos y de arte, y mostrados con una extensa documentación videográfica o en publicaciones, transitan entre el espacio del pensamiento y del arte, o más bien muestran una indiferenciación entre uno y otro. De todo ello se desprende también un cuestionamiento o, por lo menos, el planteamiento de una serie de preguntas sobre la posición de la producción artística como objeto de intercambio (de ahí las referencias a la desaparición del arte ligadas a Gramsci y su pensamiento crítico respecto a la propiedad de la cultura y, por el contrario, su condición humanista compartida). De hecho, como parte de su *statement*, Luis Guerra declara que su objetivo es reflexionar sobre las condiciones y el sentido de la práctica artística.

A which is absolute errancy forma parte de una amplia investigación que Luis Guerra ha llevado a cabo desde el 2015 sobre lo inexistente. Una inexistencia que contrasta con la fuerte presencia de un cartel pensado para el espacio público exterior como un banner publicitario encajado en las salas de exposición. De manera opuesta o como una fuerza contraria, el tamaño del cartel justamente evidencia su vacío, como el peso de una ausencia. Ya que su enunciado, una imagen deformada y apenas reconocible, queda abstraído o tan codificado que podría acumular cualquier relleno. Es casi como la presencia de un vacío propio de una lectura hermética. De hecho, la hermenéutica es la estrategia que ha usado: la imagen borrosa es la de un trozo de la pintura de Leonardo *La Virgen, el Niño Jesús y Santa Ana*, en la que la Virgen ha desaparecido, como una referencia a que ese mismo cuadro es el que utilizó Freud para desarrollar la teoría de «la cola del buitre», una teoría basada en una inexistencia y en una mala lectura del propio Freud.

La estrategia de Luis Guerra es desarrollar su trabajo en capas, en lecturas y retruécanos, en desapariciones que se solapan a través de interpretaciones hermenéuticas de la propia historia del arte. Y desde ahí plantear una duda sobre el espacio que ocupa la obra de arte, su propia desaparición por exceso, llevado hasta un límite absurdo. Y destacando que, más allá de su valor de mercado y objetual, el espacio del arte es un espacio de especulación y transmisión del pensamiento.

If Arthur C. Danto stated that contemporary art, in its attempt to self-define itself, assumed an ontological condition and thus usurped the field of philosophy, this crossover between art and philosophy and the continual approach for the function of the first would fit perfectly in the definition of Luis Guerra's profile. Firstly, due to his education as both an artist and a philosopher. One of the proposals that most explicitly reveals the relationship between the two fields is the series of seminars on "the non-existence of art" based around the figure of Italian philosopher Gramsci. Presented in academic and art centres and shown together with numerous videos and publications, they move between the space of thought and of art, or rather they show a lack of differentiation between one and the other. All of this triggers a reconsideration or, at least, the posing of a series of questions on the position of artistic production as an object of exchange (from this, the references to the disappearance of art connected to Gramsci and his critical thinking regarding the ownership of culture and, in contrast, its shared humanist condition). In fact, as part of his statement, Luis Guerra declares that his objective is to reflect on the conditions and the meaning of artistic practice.

A which is absolute errancy forms part of an extensive research project that Luis Guerra has worked on since 2015 regarding non-existence. A non-existence that contrasts with the significant presence of a poster designed for an outdoor public space as an advertising banner fitted into the exhibition room. In opposition and as a contrary note, the size of the poster proves

its emptiness, like the weight of an absence. This is because the advertisement, a deformed and barely recognisable image, is left detached or so coded that it could amass any fill. It is almost like the presence of an emptiness typical of a hermetic reading. In fact, hermeneutics is the strategy he has used: the blurred image is a piece of Leonardo's *The Virgin and Child with Saint Anne*, with the Virgin missing, in a reference to the fact that this same painting was used by Freud to develop his theory on "the vulture's tail", a theory based on non-existence and on a poor reading by Freud himself.

Luis Guerra's strategy is to develop his work in layers, in readings and wordplays, in disappearances that overlap through hermeneutic interpretations of the history of art itself. From this point, he poses doubts as to the space that the work of art occupies, its disappearance through excess, carried to an absurd limit. And highlighting that, beyond its market and object value, the space for art is one for speculation and transfer of thought.